

Tidsskriftet
DEN NORSKE LEGEFORENING

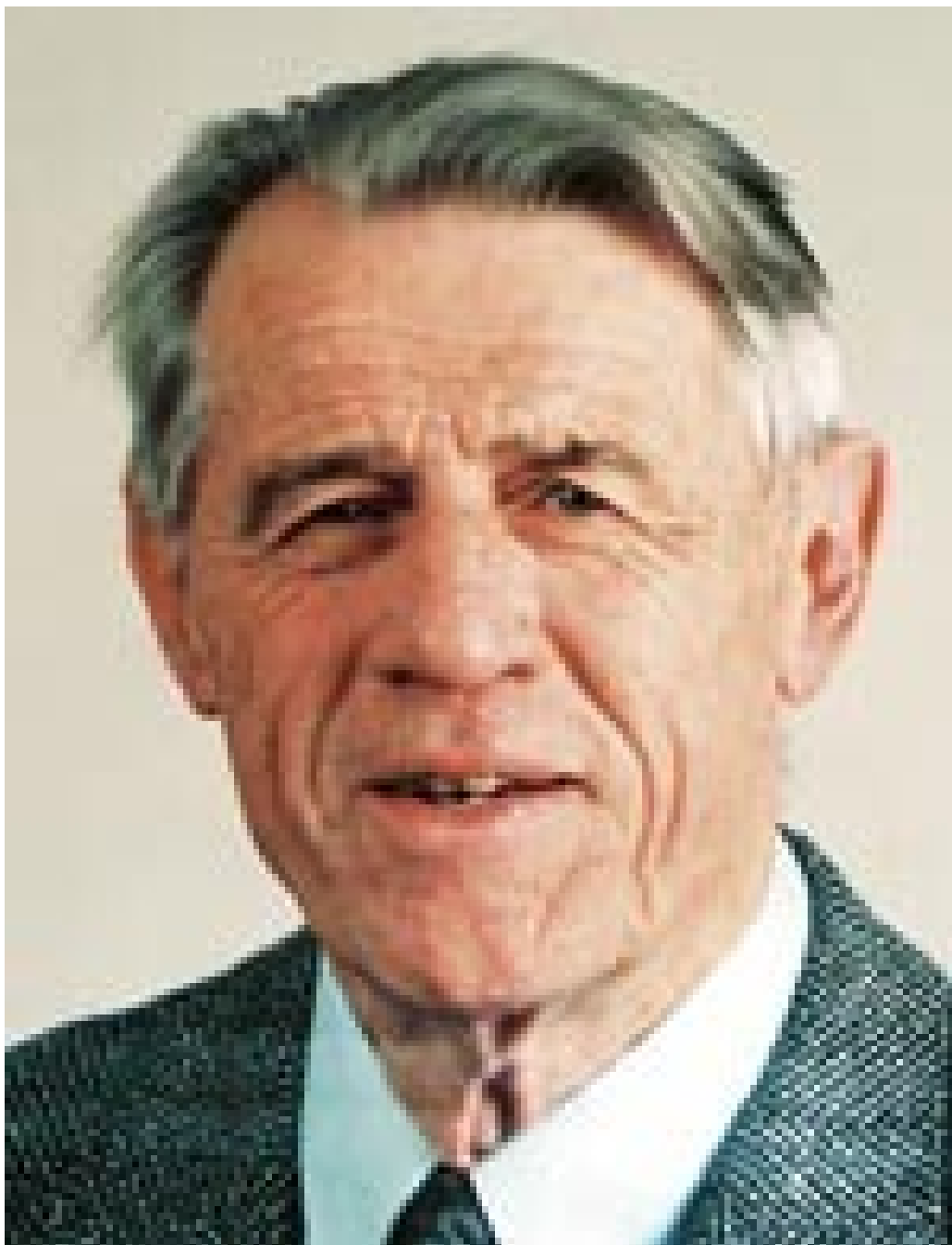
Minneord

OSS IMELLOM

FINN WISLØFF

HARALD ARNESEN,

PETER KIERULF

Professor dr.med. Hans Christian Godal døde 24. mars 2005, 82 år gammel. Med ham er nok en av de gamle kjempene i norsk medisin gått bort.

Han tilhørte en kontingent norske studenter som etter frigjøringen fikk friplass på medisinstudiet ved Københavns universitet på grunn av sin innsats under krigen. Han ble cand.med. med innstilling i 1952 og disputerte for den medisinske doktorgrad i 1961. Samme år ble han ansatt som spesiallege ved daværende avdeling IX, Ullevål sykehus. Han bygde opp et forsknings- og rutinelaboratorium der trombose og blødningstilstander var de sentrale emner. Han dannet her en enestående forskerskole. Han var veileder for mer enn 15 doktorgradskandidater, og hans innsats gav ham en sentral posisjon også internasjonalt. Samtidig gjorde han en formidabel innsats for sykehusets pasienter. Med sin ro og sin åpne, direkte kommunikasjon og sine store kunnskaper formidlet han trygghet til pasientene. Han var også en stor pedagog og drev utstrakt undervisning av medisinstudenter, bioingeniørstudenter og leger under spesialistutdanning. Spesielt hadde han evnen til å gjøre stoffet enkelt og forståelig og å skape et fundament som studentene kunne bygge videre på selv.

Godal var en habil fiolinist, og han hadde imponerende kunnskaper om historie og samfunnsspørsmål. I sin ungdom var han amatørbokser, og han holdt seg også senere i god fysisk form, selv om han brukte de kraftige nevene til fredelige sysler. Han var en dyktig håndverker og vedlikeholdt egenhendig 200 år gamle hus og en 5 mål stor hage med 100 store trær. Som pensjonist bygde han en 17 fots trebåt. Han var således en unik kombinasjon av nevenyttighet og intellektuell kraft, en akademiker med jord under neglene. Samtidig var han en beskjeden mann med sans for humor og selvironi og fremhevet aldri sin egen innsats. Ved feiringen av sin 60-årsdag ble han betegnet som «a modest man with a devoted mind». Som leder gav han sine medarbeidere ansvar og var minst mulig «sjef». Han var aldri redd for å spørre selv ferske underordnede til råds.

Etter oppnådd pensjonsalder fortsatte han sin faglige aktivitet helt til få uker før sin død og veiledet forskningsstipendiater, deltok i vitenskapelige møter og drev undervisning. Med sin menneskelige holdning, sin innsikt og sin gode dømmekraft ble han i utstrakt grad brukt som rådgiver av yngre kolleger. Det er ikke ofte man kan si om en 82-åring at han ved sin død etterlot et stort tomrom på arbeidsplassen. I mange av oss som fikk ta del i hans innsikt og visdom vil han leve videre.

I takknemlighet og ærbødighet lyser vi fred over Hans Christian Godals minne.

Publisert: 30. juni 2005. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2022. Lastet ned fra tidsskriftet.no 6. oktober 2022.